

ger en senere Skrivelse fra denne Forening, som er dateret Mai 1869, og hvori man i den Grad udtaler sig for den 3de, som var fremkommen under Sagens Behandling i Borgerrepræsentationen — nemlig om Dyrettelsen af et saakaldet Sømandshjem — at man endog erklærer, at hele Sømandsstanden formentlig vilde være villig til at betale 1 St. istedetfor 1/2 St. af hver Rigsdaler, hvorom der havde været Tale i Borgerrepræsentationen, naar den anden halve Skilling maatte blive henlagt til Dan- nelsen af et saadant Sømandshjem. Der foreligger dernæst endelig en Skrivelse — og det tror jeg er den sidste, som den høitærede Minister har kjendt, ligesom jeg heller ikke har kjendt nogen senere. — af December 1869, hvori man udtaler sig angaaende et enkelt Punkt, nemlig om, hvem der skulde have Ind- flydelse paa Bestikkelsen af Waterfkouten, og Forudsætningen for denne Skrivelse kan, naar man sammenholder dens Indhold med, hvad der iøvrigt foreligger, ikke misforstaas at være den, at Sømandsforeningen slutter sig til Bibe- holdelsen af Waterfkoutinstitutions og til denne Institutions Ordning paa den Maade, som iøvrigt var foreslaaet fra anden Side, navnlig af Magistraten og Borgerrepræsentationen heri Bhen. Jeg tror saaledes ikke, at det har været „fuldstændig urigtigt“, naar jeg tidligere har sagt, at den Ordning, som nu er foreslaaet af den høitærede Minister, blandt Andet ogsaa havde fundet Tilslutning i Sø- mandforeningen. — Den ærede Ordfører sluttede sit Foredrag med at sige, at der imel- lem Sagens 2den og 3die Behandling kunde finde yderligere Forhandlinger Sted, og at da formentlig Resultatet deraf maatte vilde blive, at man lod Waterfkouten blive en fuldstændig kommunal Person, lønnet alene af Kjøbenhavns Kommune, og at jeg vilde da saa den Trøst ikke at se ham træde hindrende veien for, hvad der særligt angaar Kjøbenhavn. Jeg vil i den Anledning tillade mig først at bemærke, at, uden at underkjende det ærede Medlems særdeles store Betydning, vilde jeg dog ikke se

nogen overvældende Fare for Kjøbenhavns Kommune i den Omstændighed, at han i saa Henseende traadte op imod den; jeg tror nok, den vil blive bestaaende desuagtet. Men derom er Talen iøvrigt aldeles ikke. — Jeg har ikke tænkt paa at sige, at Kjøbenhavns kommunale Autoriteter, saavidt angaar Waterfkoutinstituti- onen, skulde være de Afgjørende, fordi Waterfkouten maatte anses for at være en kommunal Person, og at man derfor burde lade de kommunale Autoriteter ordne Sagen, som de ville. Det har jeg ikke sagt, men jeg har, da jeg første Gang tog Ordet, tilladt mig at fremhæve, hvorledes det saa lidt mærkeligt ud, at man ved Spørgs- maalet om, hvorledes denne Sag hensigtsmæs- sigst kan ordnes, paa den ene Side har for- uden Indenrigsministeren; der dog maa an- tages at kjende Noget til denne Sag, endel forskellige Myndigheder og private Foreninger her i Kjøbenhavn, som ifølge de særlige For- hold vistnok turde antages at have nogen Sag- kundskab i denne Sag — og iblandt disse Autoriteter, som saaledes maatte antages at medbringe Sagkundskab, Borgerrepræsentationen og ogsaa Magistraten —; og at man paa den anden Side ikke vil tillægge dette nogen Be- tydning. Og jeg tillader mig fremdeles at formene trods det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds, at, naar der er Spørgs- maal om, hvorledes Forholdet er i Kjøbenhavn, kan man ikke ganske slyde Borgerrepræsentati- onen og Magistraten tilside, om de end ere saa uheldige at være uenige med det ærede Medlem. Det ærede Medlem fandt naturligvis ikke Behag i, at jeg havde erklæret Be- tænknungen, som den forelaa, for uklar og fuld af Skævheder og Urigtigheder. Jeg gjen- tager imidlertid denne min Udtalelse (Ord- føreren: Devis!), og forsaavidt det ærede Medlem mente, at der ikke var kommet Skygge af Devis fra mig for at kunne sælde en saa stærk Dom, saa veed jeg ikke, om jeg hos det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valg- kreds mest skal beundre hans Evne til at